

- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącej kwoty 1 500 EUR z tytułu niepodlegających zwrotowi kosztów, które strona skarżąca musiała ponieść w celu dochodzenia swoich praw, jak również kosztów niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca wnosi jeden zarzut dotyczący naruszenia przez stronę pozwaną art. 42 zatytułowanego „Prawo dostępu do dokumentów” Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, który stanowi, że „[k]ażdy obywatel Unii i każda osoba fizyczna lub prawna mająca miejsce zamieszkania lub statutową siedzibę w państwie członkowskim ma prawo dostępu do dokumentów instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii, niezależnie od ich formy”.

Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2020 r. – Csordas i in. / Komisja

(Sprawa T-146/20)

(2020/C 201/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Annamaria Csordas (Luksemburg, Luksemburg), Adrian Sorin Cristescu (Luksemburg), Jean Putz (Esch-sur-Alzette, Luksemburg), Miguel Vicente-Nunez (Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat M.A. Lucas)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

przed wydaniem orzeczenia w sprawie,

- wezwanie Komisji, w ramach środków dowodowych i środków organizacji postępowania, by wskazała, po zasięgnięciu informacji od związków zawodowych, które zgłosiły listę nr 3, liczbę kandydatów na tej liście zgłoszonych przez każdy spośród tych związków, z podziałem na członków i zastępców, a także klucz, według którego pary kandydatów były dzielone na członka i zastępcę;

przy wydawaniu orzeczenia w sprawie:

- stwierdzenie niezgodności z prawem niezastosowania przez Komisję działań zapobiegawczych lub sankcji w odniesieniu do:
 - odmówienia przez przewodniczącą komisji wyborczej w dniu 28 października 2019 r. opublikowania zawiadomienia dla personelu o porozumieniu zawartym w dniu 14 października 2019 r. przez FFPE, R&D, Solidarité européenne, TAO-AFI, USF-L i U4U o podziale reprezentatywności na ich wspólnej liście „Ensemble au Luxembourg”;
 - opublikowania przez komisje wyborczą, w nieustalonym dniu w trakcie wyborów, tego porozumienia, bez podania, że niektóre związki zawodowe zrzeszyły się lub zgrupowały, ani liczby kandydatów zgłoszonych przez każdy z nich;
 - braku wskazania związku zawodowego reprezentowanego przez poszczególnych kandydatów na liście nr 3 „Ensemble au Luxembourg”, podczas gdy związki, które zgłosiły te listy, wywodziły się z różnych stron sceny związkowej, a niektóre z nich miały siedzibę w Brukseli i nie wspierały listy;

- wyników wyborów ogłoszonych w nocy komisji wyborczej z dnia 26 listopada 2019 r.;
- utworzenia sekcji miejscowej komitetu pracowniczego w Luksemburgu w wyniku wyborów z listopada 2019 r.;
- decyzji o wyznaczeniu przez sekcję miejscową komitetu pracowniczego w Luksemburgu swoich przedstawicieli w Komitecie Centralnym;
- stwierdzenie nieważności dostosowania reprezentatywności związków zawodowych, które zgłosiły się do wyborów do CLPL w listopadzie 2019 r., ogłoszonego przez Komisję po opublikowaniu tych wyników na podstawie porozumienia o wspólnej reprezentatywności z dnia 14 października 2019 r.;
- stwierdzenie nieważności wszelkich decyzji o przyznaniu związkom zawodowym, które podpisały porozumienie z dnia 14 października 2019 r., dodatkowych środków w stosunku do tych, którymi dysponowały na podstawie reprezentatywności stwierdzonej w odniesieniu do nich w następstwie wyborów do CLPL z 2016 r.;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady wolnych i demokratycznych wyborów, w zakresie w jakim, w braku opublikowania przez komisję wyborczą przed rozpoczęciem wyborów porozumienia o podziale reprezentatywności, logo zamieszczone na plakacie wyborczym listy nr 3 „Ensemble Luxembourg” mogły sugerować wyborcom, że ta lista została zgłoszona przez pięć związków zawodowych o tych nazwach, reprezentowanych w równych proporcjach przez 20 par kandydatów, a tymczasem z porozumieniem tego wynikało, że lista została złożona przez sześć związków, z czego dwa o innej nazwie, i że nie były one równo reprezentowane.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady wolnych i demokratycznych wyborów, w zakresie w jakim opublikowanie przez komisję wyborczą w trakcie wyborów porozumienia o podziale reprezentatywności mogło sugerować wyborcom, że lista nr 3 została zgłoszona przez sześć związków zawodowych reprezentowanych przez 20 par kandydatów na tej liście według proporcji określonych w porozumieniu, a tymczasem lista została zgłoszona przez trzy związki i zgrupowanie pozostałych trzech, w którym jeden z nich mógł reprezentować dwa pozostałe, które zatem nie były reprezentowane przez kandydatów z listy, przynajmniej we wskazanych proporcjach.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia wolności wyboru między kandydatami z listy nr 3 i ryzyka pomyłki co do popieranego związku, w zakresie w jakim ani lista nr 3 „Ensemble Luxembourg”, ani jej plakat wyborczy nie zawierały wzmianki o związku zawodowym reprezentowanym przez poszczególnych kandydatów zgłoszonych na tej liście, podczas gdy była to lista zgłoszona przez sześć różnych związków zawodowych, czy też przez trzy związki i jedno zgrupowanie lub zrzeszenie pozostałych trzech związków, które wywodziły się z różnych stron sceny związkowej, miały siedziby w Luksemburgu, ale również w Brukseli i nie wszystkie wyraziły poparcie dla wspólnej listy.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady wolnych i demokratycznych wyborów, w zakresie w jakim opublikowanie przez komisję wyborczą w trakcie wyborów porozumienia o podziale reprezentatywności mogło sugerować wyborcom, że związki zawodowe, które zgłosiły listę nr 3, były na niej reprezentowane przez liczbę kandydatów odpowiednią do wskazanego udziału każdego z nich, a tak nie było, a przynajmniej R&D skorzystała z części reprezentatywności Solidarité européenne, zaś USF-L, FFPE i U4U odstąpiły R&D część swojej reprezentatywności.